

[Enggaard.]

ét marked for indkøb såvel som for arbejdskraft. Derfor tror jeg, at den forestående undersøgelse af disse forhold nok vil vise det forældede i den nuværende, meget stærke opsplittning af stedtillæggets satser.

Venstre kan principielt tilslutte sig, at der i forbindelse med indførelsen af den nye stedtillægssats for hovedstadsområdet sker en fastfrysning og aftrapning af de nuværende særlige tillæg til folkeskolens lærere i hovedstadsområdet, så alene stedtillægget graduerer lønnen. Lad mig udtrykke forhåbningen om, at også staden København vil erkende dette rigtige princip, så tidligere tiders konkurrence kommunerne imellem på dette område kan ophøre.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder med overgangsreglerne, som de er foreslået; det vil jeg komme tilbage til ved anden behandling om nødvendigt. Lad mig kun nævne det opnåede forhandlingsresultat mellem ministeren og organisationerne om den maksimale stigning for den enkelte tjenestemand pr. 1. juli 1969 på i alt 3 pct. af lønnen. Det vidner efter min opfattelse om en god forståelse for indkomstpolitiske hensyn, som er nødvendige også for denne reforms modtagelse hos de øvrige parter på arbejdsmarkedet.

Med dette forslag har man sigtet mod en tilpasning af de nuværende tjenestemandslønninger til det, som man med rimelighed kan sammenligne tilsvarende stillinger i det private erhvervsliv eller offentlige stillinger på anden ansættelsesform med. Konkurrenceevnen med den verden, der ligger uden for tjenestemandsbegrebet, kan imidlertid let sættes over styr på ny, hvis der ikke sker en løbende tilpasning og fornyelse af de rammer, som her er angivet. Jeg tror imidlertid, at formen vil tillade denne tilpasning ved de løbende forhandlinger i fremtiden.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om det resultat, som ved slutningen af tjenestemandskommissionens arbejde er opnået i forbindelse med spørgsmålet om samordning af tjenestemandspensioner med den fulde folkepension, som vil blive indført den 1. april 1970. Jeg gør denne bemærkning, fordi ministeren i sin fremsættelsestale også har gjort et par bemærkninger om det, og fordi det vel er den eneste lejlighed, hvor

folkettinget formelt har en mulighed for at bemærke sig, at disse forslag er fremkommet. Jeg kan principielt tilslutte mig de principper, som er lagt til grund for et sådant samordningsforslag imellem tjenestemandspensionerne og den fulde folkepension; men jeg gør den bemærkning, at vi i venstre har den opfattelse, at der ikke med det skema, som er lagt for denne samordning, bør ske nogen ændring i byrdefordelingen imellem staten på den ene side og kommunerne, respektive amterne, på den anden side, såfremt statens tjenestemandspension og herunder også systemet med samordning af disse pensioner efter forventning skulle blive efterlignet i kommunerne og amterne efter 1. april 1970.

Forslaget om vilkårene for personellet i folkekirken skal jeg principielt give tilslutning til. Den indpasning i tjenestemandsløvgivningen i øvrigt, som her sker af folkekirkens personale, er rimelig og ønskelig af koordineringshensyn. Jeg vil også gerne tilslutte mig det princip, som er fastlagt i lovforslaget, at 60 pct. af de samlede udgifter til personalets lønudgifter dækkes af staten; derved opnår man, at forholdet mellem statens og de folkekirkelige lønningmidlers andel kan bevares uændret, uanset hvordan konjunkturerne vil udvikle sig i fremtiden.

Ligeledes vil jeg hæfte mig ved forslaget om, at præsterne i fremtiden ikke tænkes at have adgang til selvdrift af præstegårde, skove m. v. Denne ordning kan nu efter min opfattelse meget vel høre op, ikke mindst under indtryk af de rimelige overgangsbestemmelser, som er foreslået, og som jeg synes tager et rimeligt hensyn til de mennesker, som i øjeblikket har denne mulighed.

Lad mig føje et hjertesuk til med hensyn til forslaget om forholdene inden for folkekirkens område — det er mere af formel art. De henvisninger til paragraffer i tjenestemandsløven, som findes i kirkeministerens forslag, er der tilsyneladende sket en vis forveksling i; man har i forslaget fulgt den paragrafnummerering, som kun eksisterer i form af et ændringsforslag, der er tilgået lønningsudvalget. Hvis mine kolleger i folkettingen skulle ønske at slå efter for at se indholdet af henvisningerne, vil jeg anbefale dem at reducere de angivne paragrafnumre